

Minnesord

Gunilla Nordberg 1948 – 2018

Vår mycket uppskattade vän och den högt värderade FSO-medlemmen och tidigare ordföranden Gunilla Nordberg har efter en tid av svår sjukdom lämnat oss den 17 november 2018, några dagar efter sin 70-årsdag. Vi är många som sörjer och saknar den färgstarka, intelligenta, engagerade och omtänksamma Gunilla. Hon var alltid rak, ärlig och orädd, och med sitt engagemang och sin drivkraft för en god social omsorg och för yrkeskårens bästa har Gunilla betytt oerhört mycket för Föreningen Social Omsorg och satt stora avtryck i föreningens arbete med sina olika roller.

Gunilla började arbeta tidigt i livet, till en början som sjukvårdsbiträde vid sjukhusen i Fagersta och Örebro. Hon sökte och påbörjade den sex terminer långa utbildningen av föreståndare för ålderdomshem i Örebro och tog sin examen år 1972. Som nyexaminerad föreståndare arbetade Gunilla en kortare period på Södermalms hemmet i Örebro. Därefter fick hon tjänst som föreståndare på Askenäshemmet i Odensbacken där hon arbetade under flera år med att utveckla vården och omsorgen för de äldre på boendet. På Askenäs blev hon mycket uppskattad för sitt arbete av såväl de äldre och deras anhöriga som personalen och ansvariga politiker.

I slutet av 1970-talet rekryterades Gunilla för att vikariera som lärare på Sociala servicelinjen vid Alnängsskolan i Örebro. Hon trivdes med läraryrket och påbörjade vårdlärarutbildningen som hon slutförde 1981. Hon fick tjänst på skolan och var en drivande och ambitiös pedagog med god förankring i praktiken och en mycket omtyckt lärare och kollega. Hon hade också uppdrag som studierektor och arbetade hårt med att omvandla den tidigare gymnasiala utbildningen till en högkvalitativ högskoleutbildning.

1986 slutade Gunilla på vårdskolan och startade tillsammans med en kollega det så kallade HUT-projektet i Örebro kommun. Det var en stor satsning som kommunen genomförde för att utbilda all personal inom äldreomsorgen, och Gunillas kombination av erfarenheter från arbetet i äldreomsorgen och lärarjobbet var till stor nytta i utbildningen.

Ungefär samtidigt träffade Gunilla sin nuvarande man och flyttade tillbaka till Västmanland och Surahammar. Hon började arbeta som föreståndare på Herrgårdens servicehus i Västerås under några år, innan hon fick tjänst i Surahammars kommun, vilket var praktiskt då hon åter blivit småbarnsförälder. Under sin anställningstid i Surahammar hade hon flera olika tjänster och uppdrag. Bland annat genomförde hon i samband med Ädel-reformen den stora omvandlingen av det landstingsdrivna sjukhemmet i Surahammar till ett modernt äldreboende i kommunal regi, där de äldre personerna inte längre skulle betraktas som patienter utan som boende med rätt att bestämma över sin miljö och sin

tillvaro. Denna kulturförändring för både personal, boende och anhöriga krävde all Gunillas viljestyrka och pedagogiska talang för att kunna genomföras för de äldres bästa.

I början av 2000-talet började Gunilla arbeta för vårdföretaget Attendo, först en kort period som säljare av deras produkter och tjänster på omsorgsområdet, sedan som chef för Trygghetscentralen i Örebro. Företaget bytte senare namn till Tunstall. Gunilla var med och bidrog stort till den utveckling och expansion som skedde med att allt fler kommuner anslöt sig med sina larm och andra tjänster till Trygghetscentralen. Utöver chefskapet för hundratalet larmoperatörer innebar arbetet mycket kundkontakter och resor runt i hela Sverige, vilket passade Gunillas utåtriktade personlighet och sociala förmåga. Hon trivdes mycket bra med uppdraget, men beslöt sig ändå för att gå i pension hösten 2014, då 66 år gammal.

Gunilla engagerade sig tidigt i Föreningen Sveriges Ålderdomsföreståndare (numera FSO) och blev under sin utbildning elevrepresentant för föreningen. Ett av uppdragen var att tillsammans med andra från Örebrokretsen informera studenterna i föreståndare-utbildningen om föreningen och dess verksamhet och värva nya medlemmar.

Under flera år arbetade Gunilla i Örebrokretsen med många olika aktiviteter och arrangemang på det lokala planet. Hon blev invald i riksstyrelsen 1979, där hon även var representant i Utbildningskommittén under åren 1981–1982. Vid årsmötet 1982 blev hon vald till riksordförande och hade kvar det uppdraget fram till 1986. Gunilla var en drivande ordförande som hade många nationella kontakter, bland annat på socialdepartementet, och hon såg till att Föreningen Föreståndare i Social Service, FSS (som var namnet då), var aktiv i den socialpolitiska debatten. Föreningen var en aktör att räkna med och man skrev yttranden om diverse utredningar och lagförslag, gjorde många uppvaktningar på departementet, skrev debattartiklar m.m. Under denna föreningens storhetstid var de internationella kontakterna också omfattande. Särskilt var samarbetet intensivt med motsvarande yrkesföreningar i Norden, och man deltog ofta i varandras konferenser och andra aktiviteter.

Efter att Gunilla avgått som ordförande följde hon ändå aktivt arbetet i FSO, som revisorssuppleant under åren 1990 – 1996 och som revisor fram till årsmötet 2017. På grund av oförutsedda händelser under detta årsmöte accepterade Gunilla då att åter träda in som ordförande, för att rädda föreningen i en besvärlig situation. Tyvärr drabbades Gunilla av sjukdom strax därefter och var mycket bekymrad för att hon inte kunde sköta sitt ordförandeuppdrag så som hon önskade. Så på årsmötet 2018 avgick Gunilla som ordförande för FSO och avtackades för sitt mångåriga och värdefulla engagemang i föreningen.

År 2013 tilldelades Gunilla hedersutmärkelsen "Årets FSO-are" med följande motivering, som väl fångar hennes betydelse för föreningen:

"Gunilla har under nästan 45 år engagerat sig i föreningen och tidvis varit en eldsjäl som stått på barrikaden och fört fram och försvarat den sociala omsorgen och de sociala perspektiven. Hon har enträget arbetat för att stärka och utveckla både föreningen och medlemmarna i deras yrkesroller. Under senare år har Gunilla det något undanskymda, men mycket viktiga uppdraget som revisor i föreningen".

Även om Gunilla var en starkt engagerad yrkeskvinna, som stred för sin profession och sina arbetsuppgifter, så var det ändå familjen som stod hennes hjärta närmast. Hon ställde alltid upp för sin man, sina barn och barnbarn, och våra tankar går med djupaste deltagande till dem som nu förlorat sin älskade hustru, mamma, svärmor, farmor, mormor. Också för oss, som haft förmånen att tillhöra hennes stora vänskrets, har hon alltid haft tid och lust att ordna roliga upplevelser och göra fantastiska saker inom- och utomlands. Vi saknar henne oändligt, och lånar Astrid Lindgrens ord: "Hon fattas oss..."

Susanne Rydén
Gun-Britt Trydegård